

BELVOSUR

— BELGIË VOOR SURINAME —

17 april - 26 april 2012

Een mooie gelegenheid om te genieten van de diversiteiten van culturen. Het doel van onze reis was hoofdzakelijk gaan kijken of de centen van de verschillende donaties van onze organisatie op een correcte manier besteed worden. We hebben verschillende afgewerkte projecten bezocht. Ook hebben we uitgekeken naar nieuwe projecten, wat kunnen we met onze organisatie nog meer betekenen voor de minderbedeelde kinderen van Suriname. Geloof me..... er is nog véél werk aan de winkel.

Met zijn acht zijn we vertrokken vanuit Brussel zuid richting Schiphol. Mia en Fons, Danny en Kaat, Albert en Elisabeth den John en Iris. Voor een periode van 9 dagen. 17/04/2012 tot en met 26/04/2012. Ook het avontuur lokte ons, we hadden geboekt om enkele dagen in het indianendorp "Palumeu" te verblijven.

Na 9 uur vliegen en veel luchthavencontroles kon ons Surinaams avontuur beginnen.

Op 17/4/2012 om 15u30 plaatselijke tijd zijn we aangekomen op onze bestemming.

Er stond een busje ons op de wachten aan de luchthaven van Paramaribo.

Om ons naar "hotel Royal Torarica" te brengen.

Den John hadden we benoemd tot materiaal meester, hij zorgde voor onze bagage zoals een vader voor zijn kind. Deze taak heeft hij perfect en met veel liefde uitgevoerd.

Eenmaal toegekomen in het hotel werden we verwelkomt door Ali en zijn charmante vrouw.

Ali is de man die de projecten aanbrengt en opvolgt ter plaatse. Ali is de gewezen Ambassadeur in België voor Suriname . We hebben afspraken gemaakt om de projecten te bekijken gedurende de volgende dagen.

Op 18/04/2012 was er vrije voormiddag, we zijn met de ganse groep naar het centrum van Parimaribo gestapt het ging er zeer gemoedelijk aan toe, het was een toffe groepssfeer.

We hebben de plaatselijke markt bezocht en inkopen gedaan. Ook genoten van een drankje op een terrasje. Danny en Kaatje moesten nog teenslippers kopen en een zonnebril, Iris en Mia een handtas. Ook een wisselkantoor moesten we vinden om ons geld te wisselen.

In de namiddag hebben we een mindervalide school van kinderen bezocht. Er waren veel kinderen met een fysieke beperking, we hebben voor hen in het verleden enkele computers aangekocht. Vol trots gaven de kinderen een demonstratie van hun kunnen.

Ze staan zelf in verbinding met andere scholen zoals een school in Aruba en Curaçao de Nederlandse Antillen.

In de namiddag om 16 uur was er een stadsbezoek voorzien aan Paramaribo en ook aan het Museum Fort Zeelandia, ook de Palmentuin hebben we bezocht... daar stond er een standbeeldje van een klein jongentje die volgens de legende dood is terug gevonden in de frigo. Via de waterkant maakte we een uitgebreide wandeling richting de centrale markt.

Wat er ons is opgevallend tijdens het stadsbezoek, dat er zoveel ministeries zijn in Paramaribo!!!!!!!
We hebben verschillende moskeeën en kerken gezien.

Op 19/04/2012 Vroeg in de morgen hadden we afspraak met ALI. Ons eerste projectbezoek was het ziekenhuis "St- Vincentius".

Er was daar een beademingsmachine en monitor aangekocht voor de prematuurtjes van het ziekenhuis.

We werden verwelkomt door de medische staf o.a. de directeur, de hoofd-geneesheer, de kinderarts en de verpleegkundigen.

Het ging er zeer hartelijk en gemoedelijk aan toe.

Vandaar uit hebben we een schooltje bezocht die we in het verleden al hebben geholpen.

Ze hebben jammer genoeg pech gehad, de tweede vleugel van het schooltje is volledig afgebrand door een kortsluiting en nu moeten ze terug beetje bij beetje de klassen heropbouwen.

Voor de lunch waren we uitgenodigd bij Ali en vrouw ook hun dochter Eva was aanwezig.

In de namiddag hebben we het weeshuis "Nos Kasita" bezocht. We werden daar allemaal stil zoveel kinderen..... van baby.....naar jonge volwassene.

De zogezegde propere was kleefde op de muren.

We maakte kennis met een warme hartelijke vrouw van rond de veertig jaar, die het weeshuis op haar eentje runt zonder dat er veel hulp is van buitenaf. Van de overheid krijgt ze 0.50€ per dag per kind om het te voeden te verzorgen en te kleden.

Ze leven met zijn 104 kinderen in 5 slaapzalen.

We hebben de keuken gezien, het was een oude barak waar het veel te warm was om te eten.

Er is geen ventilatie voorzien, zelf kon ze zich niet permitteren om er een te kopen al het geld ging naar de kinderen.

In de zogezegde ontspanningsruimte stond er piepklein laptopje, ze zaten daar met zeker 25 kinderen naar een film te kijken bij een binnentemperatuur van 40 graden.

Haar noden waren groot, maar ze vroeg enkel maar 9 bedjes.

Alle weeskinderen noemde haar mama, gelukkig bestaan er nog mensen die hun eigen wegcijferen en iets willen betekenen voor hun medemens. In die mevrouw haar geval, weeskinderen..... ik noem ze vergeten kinderen.

Op 20/04/2012 zij we vertrokken naar het vliegveld Zorg en Hoop, de airstrip bij het indianendorp Palumeu, op zo'n 75 minuten vliegen ten zuiden van Paramaribo voor een trip van 3 dagen.

Daar hebben we kennis gemaakt met onze gids Zinzie.

In de luchthaven werden we met zijn allen gewogen, samen met de bagage. Al het voedsel en drank moesten we meenemen vanuit Paramaribo.

In Palumeu kon je enkel vissen en jagen om aan voedsel te geraken.

Net voor ons vertrek krijgt Danny en Kaat een telefoon met het prachtig nieuws dat hun dochter Nina mama is geworden van een flinke dochter.

Het nieuws kwam op het nippertje binnen, want in Palumeu is er geen enkel contact met de buitenwereld.

Het was toch een aparte ervaring om te vliegen met zo'n klein vliegtuigje.

Bij aankomst werden we ontvangen door de medewerkers van de lodge.

We moesten ons begeven naar de aankomst hut. Het vakantieoord Palumeu heeft dezelfde naam als het ernaast liggende dorpje van de Trio en Wajana indianen.

Na het inchecken in onze hut namen de medewerkers ons mee naar het mooie Palawa eiland voor een picknick lunch. In de namiddag was er een bezoek met onze gids Zinzie, naar het indianendorp Palumeu. Wij bezochten een aantal families in het dorp en maakte kennis met de huidige leefwijze en de kunstnijverheid van deze alleroudste bewoners van

het Amazone woud. De medewerkers zijn deskundige Trio en Wajana indianen, de junglelodge is gebouwd in traditionele stijl, de frisse avonden maken een airconditioning of een ventilator overbodig, wij hadden wel het comfort van een klamboe. Voor de sfeervolle verlichting wordt er gebruik gemaakt van olielampen en zonne-energie. De maaltijden worden op een houtvuur bereid met voornamelijk Surinaamse ingrediënten. Na het diner vertelde de gids ons over de unieke flora en fauna en de oudste indianen van het Amazonewoud.

Op 21/04/2012 de nacht doorbrengen in het oerwoud is toch een vrij aparte ervaring. Al die verschillende geluiden van de vogels en de dieren, de salamanders en de gekko's die rondlopen in de lodge.

Vandaag maken we kennis met het tropisch regenwoud. Na het ontbijt brengt een korjaal ons naar het startpunt voor de wandeling naar Potihill, een granieten heuvel die we gaan beklimmen. Tijdens de korjaaltocht over de Tapanahonyrivier en de wandeling vertelt de gids ons over de flora en fauna onderweg. We hebben verschillende vogels zien, zoals overvliegende ara's en een luiaard in de top van een boom.

Na 3 uur stappen in het oerwoud zijn we terug naar Palumeu gevaren.

's Middags geeft een ervaren schutter ons les gegeven in het leren schieten met pijl en boog. Het ziet er eenvoudig uit, maar een doel raken blijkt een hele kunst. Er zaten een paar natuurtalenten in de groep maar niemand voelde zich aangesproken om een appel op zijn hoofd te houden, dit wegens te gevaarlijk.

Op 22/04/2012 in de vroege ochtend in de schemering, drijven wij een stukje de rivier af met de boot en kunnen in alle stilte het ontwaken van

het oerwoud ervaren. Na het ontbijt varen wij per korjaal naar de Mabukawatervallen voor een dag heerlijk relaxen. We hebben gezwommen in de rivier, een natuurlijke massage gehad in de watervallen en lekker geluierd in een hangmat nadat we genoten hadden van een heerlijke barbecue aan de rand van het water.

's Avonds hebben we een nachtelijke tocht over de rivier gemaakt om te genieten van de nachtelijke oerwoudgeluiden het was een prachtige sterrenhemel en pikdonker, iets wat we hier al lang niet meer gezien hebben. Het luisteren naar de verschillende geluiden van het oerwoud was ontspannend. Zalig was het, iets om nooit meer te vergeten.

23/04/2012 s Morgens was er een wandeling naar het indianendorp voor een uitgebreide kennismaking met de indianen. Het dorpshef van de Trio indianen heeft ons verwelkomt in zijn traditionele kledij veel had hij echter niet aan, enkel een rode slip en veel kralen die als een ketting over hem viel we hebben ook een indiaan ontmoet die zich voorstelde als Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaapipi. We dachten dat het een stotteraar was, niets is minder waar, hij noemde zich zo voor een of ander redenen want Apipi heeft een andere betekenis in hun taal.

Wij hebben goede herinneringen aan de onze gids Zinzie, die we op het eind Snappie noemde. Na iedere zin zei hij "snap je" vandaar snappie. David was ook een toffe gast, hij was een echte Wajana indiaan en het vriendje van Kaatje. Na de lunch zijn we vertrokken met het vliegtuigje richting Paramaribo.

Op 24/05/2012 in de voormiddag hebben we een afspraak met Ali om een school te bekijken die gesponsord werd door sociale werking van de Provincie West- Vlaanderen.

Met hun toelage hebben ze een nieuwe lokaaltjes gebouwd voor het kleuteronderwijs en op het eerste verdiep is er bibliotheek voor alle kinderen van de school.

In de namiddag zijn we op kookles geweest we hebben een typische Surinaamse soep klaargemaakt gevolgd door een stoofpotje van kip. En verschillende ingrediënten gebruikt die zo typerend is voor Suriname.

25/04/2012 in de voormiddag hebben we een project bezocht voor kansarme jongeren.

Die op een latere leeftijd nog een kans krijgen om een beroep aan te leren. Ook daar hadden wij in het verleden al meegewerkt aan hun toekomst.

We hebben een houtbewerking machine aangekocht, een machine die op zeer efficiënte wijze gebruikt wordt, zij hebben zelf een nieuwe paviljoen gebouwd.

In de late namiddag zijn we vertrokken voor een boottocht om dolfijnen te spotten, nadien hebben we de koffieplantage met hun typische huisjes bezocht. Op de terugweg hebben wij genoten vanop de boot van de mooie zonsondergang.

S' avonds was er een afscheidsdiner die we met ons allen hebben aangeboden aan Ali en zijn vrouw.

Op 26/04/2012 zijn we vertrokken uit Paramaribo richting België, tussen ons acht was er een hechte toffe band en groeps sfeer.

Bedankt iedereen voor de vriendschap en de mooie ervaring die we samen mochten beleven.

John wij wensen met ons allen jou een spoedig herstel toe.

